

Andrzej Hunicz

Lublin - Stare Miasto. Zespół Klasztorny O.O. Dominikanów

Informator Archeologiczny : badania 11, 234

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto pozostałości urządzeń komunalnych pochodzących z XIV - XV wieku. Zbadano 3 kłoki założone na planie koła o średnicy 1,2 - 1,4 m. Ściany zbudowane były w konstrukcji plecionkowej z prętów o średnicy 2-3 cm. W ich wypełniku znajdowały się między innymi naczynia gliniane, fragmenty naczyń szklanych i drewnianych, wyroby skórzane, a ponadto jedna podkowa.

LUBLIN - Stare Miasto
Zespół Klasztorny
O.O. Dominikanów

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Hunicz. Finansował Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Lublinie. Drugi sezon badań. Zespół klasztorny O.O. Dominikanów. Materiały z przełomu wczesnego i późnego średniowiecza, późnośredniowieczne i nowożytnie!

Badania archeologiczne prowadzone przy zespole klasztornym O.O. Dominikanów stanowią etap kompleksowych prac konserwatorskich. W poprzednim sezonie badawczym w 1976 r.; w wyniku eksploracji wykopu II odkryto mur kamienny biegnący równolegle do fundamentów istniejącego obecnie skrzydła budowli. Stopa muru usytuowana była na głębokości 5 m na podłożu lessowym. Na głębokości 3,80 m natrafiono na relikty drewnianego obiektu o stosunkowo dobrze zachowanej podłodze, który istniał w fazie poprzedzającej budowę muru. Z wypełnika obiektu i z przykrywających go warstw wydobyto przedmioty metalowe, okucia, kłódki, oraz duże ilości ułamków naczyń, głównie późnośredniowiecznych z XIV - XV wieku.

W 1977 r. eksplorowano kolejny wykop nr III stanowiący poszerzenie wykopu II. Stwierdzono dalszy przebieg muru kamiennego, w którym znajdował się przesklepiony otwór, częściowo zamurowany. Trudno jest w tej chwili odpowiedzieć na pytanie, czy odkryte relikty architektury należy wiązać z XIV - to wiecznym miejskim murem obronnym. Problem ten będzie zapewne wyjaśniony w trakcie dalszych prac, a głównie badań architektonicznych. W wyniku eksploracji wykopu III stwierdzono, że z relikdami drewnianego obiektu, odkrytego na głębokości 3,80 - 4 m wiąże się palenisko obmurowane tzw. gotycką cegłą. W obrębie paleniska znaleziono okruchy miedzi i ołowiu, 2 kamienne formy odlewnicze i ceramikę późnośredniowieczną. Układ stratygraficzny w obrębie całego wykopu był nie naruszony i dobrze czytelny, a warstwy zawierały licznie występujący materiał zabytkowy. Najstarszy poziom osadniczy pochodzi z przełomu wczesnego i późnego średniowiecza. Kolejne warstwy o dużej miąższości datowane są na okres późnośredniowieczny XIV-XV wiek. Datowanie takie potwierdzają cechy charakteryzujące ceramikę, a także znaleziona moneta - półgrosz koronny Władysława Jagiełły.

Badania będą kontynuowane.